

[Landbrugsministeren.]

med disse Bemærkninger tillade mig at medgive dette Lovforslag de bedste Anbefalinger til det høje Ting.

Det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Grundforbedringslaan*. Ærede Medlemmer vil erindre, at der i forrige Rigsdags-samling blev vedtaget en Laanelov kun gældende for indeværende Finansaar gaaende ud paa, at der bevilges 2 Mill. Kr. til Udlaan ved Gennemførelsen af Grundforbedringsforanstaltninger. I tidligere Love vedrørende dette Forhold har den Bevilgning, der har været givet, kun været paa ½ Mill. Kr., men sidste Aar forhøjede vi Maksimumsbeløbet for den enkelte Laanebevilling fra 1 500 Kr. til 4 000 Kr., og idet vi forudsaa, at der nu vilde melde sig et større Antal Ansøgere, forhøjede vi tillige den samlede Laanebevilling fra ½ Mill. Kr. til 2 Mill. Kr. Det har imidlertid vist sig, at Antallet af Ansøgninger ikke er blevet saa stort som forventet; for Ministeriet foreligger der Ansøgninger til et samlet Beløb af 720 950 Kr. for indeværende Finansaar. Det er nok muligt, at der, efterhaanden som Forhøjelsen af Laanegrænserne bliver bekendt i Befolkningen, vil fremkomme flere Ansøgninger et andet Aar, men jeg har dog ment, det vilde være tilstrækkeligt at bevilge 1 Mill. Kr., der dog er et betragteligt Beløb, udover det, der har vist sig paakrævet i Aar. Lovforslaget gaar derfor ud paa en Fornyelse af den nugældende Lov, dog saaledes, at Beløbet 2 Mill. Kr. nedsættes til 1 Mill. Kr. Samtidig er der indført den Ændring, at Loven gælder for de tre næstfølgende Finansaar, idet det maa anses for uheldigt, hvis ikke nogen Nødvendighed taler derfor, at Rigsdagen hvert Aar skal beskæftige sig med denne Lov, der nu i en Aarrække kun har været vedtaget for eet Aar ad Gangen.

Lovforslagets Bestemmelser er i øvrigt helt og holdent de samme som dem, der findes i den i forrige Rigsdagssamling vedtagne Lov om Grundforbedringslaan, navnlig er Kommunegarantien for Halvdelen af Laanebeløbet fastholdt i dette Lovforslag, som det har været det i de tidligere Lovforslag.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder og Handelsministeren (Stensballe): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov angaaende Sikring af Færdselen ved Krydsninger mellem Veje samt mellem Veje og Jernbaner m.v.* Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, blev der allerede ved Loven af 1. Maj 1923 om Færdsel givet nærmere Regler for de Forpligtelser, som paa-hviler de kommunale Myndigheder i Henseende til at drage Omsorg for, at der sikres fri Oversigt ved Krydsninger mellem Jernbaner uden Ledbevogtning og offentlige Veje.

I § 35 i Lov af 6. Maj 1921 om Motor-køretøjer bestemtes det, at den Del af Motorafgiften, som tilfaldt hver enkelt Kommune, skulde anvendes bl. a. til Vejregulering, og ved § 9, Stk. 6, i den nugældende Lov om Afgift af Motor-køretøjer af 1. Juli 1927 er det udtrykkeligt præciseret, at der under Regulering af Veje hører Tilvejebringelse af Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler og Forstærkning af Broer.

Det har imidlertid vist sig, at der uanset de Lovbestemmelser, jeg har nævnt her, og uanset, at der gennem Motorafgiften har været stillet Beløb til Raadighed for Amtskommunerne i de Øjemed, jeg har nævnt, langtfra er blevet truffet de Foranstaltninger, som er nødvendige til Sikring af Færdselen; derom vidner talrige Ulykker Landet over.

Jeg skal ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at ved første Behandling af Finanslovsforslaget blev dette Spørgsmaal rejst her af det ærede Medlem Fru Elna Munch.

Medvirkende til, at det ikke er lykkedes at faa gennemført en tilfredsstillende Ordning, har formentlig bl. a. været den Omstændighed, at de paagældende Forhold, saavel Antallet af Broer over Vandarealer og Jernbaner som Antallet af ubevogtede Jernbaneoverkørsler, hvor Udsigtsforholdene er utilfredsstillende, fordeler sig meget forskelligt over de enkelte Kommuner, altsaa for de enkelte Vejejere, som faar Part i Motorafgifterne. Det har i mange Tilfælde været økonomisk uoverkommeligt for den enkelte Kommune, som indenfor sit Omraade har adskillige og for Færdselen i Almindelighed betydningsfulde Anlæg af den omhandlede Art, at gennemføre de Sikringsforanstaltninger, som maa anses for paakrævede. Og med den Udvikling, som særlig Automobilkørselen har faaet, har der vist sig stigende Mangler ved Færdselssikringen, og det har med den gældende Lovgivning ikke været muligt at sikre sig, at disse Mangler blev afhjulpet.